
[2001-21-RE](#)

CAUSA 2001-21-RE

Número de registre: 257-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 12 DE DESEMBRE DEL 2001

BOPA núm. 108, de 18 de desembre del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 25 de setembre del 2001 per la representació processal del Dr. Marc Ostoja Kuczynski, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència de data 12 de juliol del 2001, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que "tingui per interposat recurs d'empara en atenció a la vulneració del meu dret fonamental a la jurisdicció produït per la sentència dictada per la Sala Civil en data 12 de juliol d'enguany, retrotraient les actuacions fins al moment anterior a la dita sentència, dictant-ne una altra resolent en base als fets que han resultat acreditats en el present procediment i imposant les costes a la CASS, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora d'aquesta part";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias;

Antecedents

Primer

Amb data 18 de febrer del 2000, el Dr. Marc Ostoja Kuczynski va presentar davant la Batllia una demanda laboral en jurisdicció civil contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social en reclamació de quantitat i indemnització per acomiadament improcedent i indegut, sol·licitant que es condemnés l'organisme esmentat a pagar de la quantitat corresponent a sis mesos d'avís previ, una indemnització per acomiadament fet en forma indeguda, els imports corresponents a les vacances i pagues extraordinàries de Nadal de l'any 1999 i part corresponent del 2000, la diferència de salari entre el que realment havia percebut mensualment durant els darrers tres anys i el salari del metge

---

assessor més ben pagat en cada data, augmentat amb els interessos legals, i a contractar el Dr. Marc Ostoja a la funció per la qual es va convocar l'edicte.

Segon

Amb data 14 de febrer del 2001, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar sentència en què acordava desestimar la demanda esmentada, absoldre la Caixa Andorrana de Seguretat Social de les pretensions del demandant i condemnar el Dr. Marc Ostoja Kuczynski al pagament de les costes processals causades.

Tercer

Amb data 22 de febrer del 2001, la representació processal del Dr. Marc Ostoja Kuczynski va presentar recurs d'apel·lació demanant la revocació de la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal de la Batllia.

Amb data 12 de juliol del 2001, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel Dr. Marc Ostoja Kuczynski i va confirmar la sentència de la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia de data 14 de febrer del 2001.

Quart

Amb data 26 de juliol del 2001, la representació processal del Dr. Marc Ostoja Kuczynski va interposar incident de nul·litat d'actuacions, d'acord amb el que disposa l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, contra la sentència de data 12 de juliol esmentada per vulneració del dret fonamental a la jurisdicció i del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució per considerar que "La decisió continguda en el fonament de dret X de la sentència no es fonamenta en dret perquè conté una absoluta contradicció amb la realitat quan diu que no existeix cap decisió o deliberació del Consell d'Administració de la CASS en el sentit d'equiparar el meu salari al de la resta dels metges assessors", i per consegüent, la motivació "que serveix de base per a denegar la petició d'aquesta part és doncs, errònia, el que equival a dir que existeix absència de motivació, vulnerant d'aquesta manera el meu dret a obtenir de la justícia una decisió fonamentada en dret".

Mitjançant aute de data 6 de setembre del 2001, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions declarant que "no es tracta d'un error clar i manifest del Tribunal, com ho pretén el Sr. Marc Ostoja Kuczynski, sinó d'una divergència en l'apreciació de les proves entre el recurrent i el Tribunal" i que "Una discrepància en l'apreciació de les proves no pot en cap manera constituir una absència de motivació".

Cinquè

Amb data 25 de setembre del 2001, la representació processal del Dr. Marc Ostoja Kuczynski va interposar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional contra la sentència de data 12 de juliol del 2001 per vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En l'escrit de recurs d'empara, la representació processal del recurrent manifesta que "l'única conclusió possible és que el Tribunal Superior ha motivat erròniament la seva decisió, i aquest error clar i manifest equival a absència de motivació, és a dir, una motivació clarament errònia en el fet equival a absència de motivació, vulnerant d'aquesta manera el dret del meu mandant a obtenir de

---

la justícia una decisió fonamentada en dret”. Així com que “L’Aute de data 6 de setembre del 2001 pretén corregir l’error dient que no es tracta de tal error sinó de divergència d’apreciació de la prova” quan “no es tracta d’una discrepància de l’apreciació de la prova sinó de haver errat en basar la resolució sobre l’absència d’un element fàctic que existeix i que s’ha provat”.

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència en la qual “tingui per interposat recurs d’empara en atenció a la vulneració del meu dret fonamental a la jurisdicció produït per la sentència dictada per la Sala Civil en data 12 de juliol d’enguany, retrotraient les actuacions fins al moment anterior a la dita sentència, dictant-ne una altra resolent en base als fets que han resultat acreditats en el present procediment i imposant les costes a la CASS, inclosos els honoraris d’advocat i de procuradora d’aquesta part”.

Sisè

Amb data 8 d’octubre del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe, en què manifestava que la sentència i l’aute dictats pel Tribunal Superior de Justícia, de data 12 de juliol i 6 de setembre del 2001, respectivament, “no són en absolut arbitràries, ni produeixen les vulneracions al dret fonamental a la jurisdicció denunciades, essent les pretensions del recurrent en empara pròpies d’una tercera instància jurisdiccional ordinària, que com aquest M.I. Tribunal ha reiterat de forma uniforme no li és de competència per natura”.

En conclusió, el Ministeri Fiscal demana la inadmissió a tràmit del recurs d’empara per manca manifesta de contingut constitucional en la infracció denunciada.

Fonament jurídic únic

Aquest Tribunal Constitucional, com en casos anteriors, ha de precisar una vegada més el sentit estricte del recurs d’empara invocat amb motiu d’una vulneració suposada de l’article 10 de la Constitució, amb el benentès que s’hagin acomplert tots els requisits formals per presentar-lo.

En aquest cas, es tracta d’analitzar si el Tribunal Superior de Justícia ha comès, en la sentència de data 12 de juliol del 2001, un error d’apreciació consistent, al parer de la part recurrent, en el fet que la fonamentació en dret de la decisió esmentada seria equivalent a una absència de motivació de la mateixa decisió, cosa que hauria produït la vulneració de l’article 10 de la Constitució, reiterada en l’aute de data 6 de setembre del 2001, que tampoc no dóna resposta fonamentada en dret a l’escrit d’incident de nul·litat d’actuacions que el motiva.

El Tribunal Constitucional, per apreciar allò que és qüestió essencial i prèvia en el cas del recurs d’empara quan s’invoca l’article 10 de la Constitució, ha d’analitzar les decisions dels òrgans jurisdiccionalment relatives al cas, l’informe del Ministeri Fiscal i l’escrit de recurs d’empara de la part recurrent. Aquest Tribunal ha de decidir sobre la base d’aquesta documentació i de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

En aquest cas, el Tribunal comparteix el punt de vista del Ministeri Fiscal, en el sentit que l’aute de data 6 de setembre del 2001 dóna resposta completa i rigorosa a la petició de l’escrit d’incident de nul·litat d’actuacions en relació amb la sentència objecte d’impugnació de data 12 de juliol del 2001. En el fonament de dret tercer, aquest aute aclareix de manera suficient el sentit de la seva afirmació relativa a la “divergència en l’apreciació de les proves entre el recurrent i el Tribunal”, en relació amb l’estudi de les actes del Consell d’Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el seu significat. L’aute, doncs, fonamenta degudament en dret la seva decisió i confirma la sentència

---

de data 12 de juliol esmentada, també degudament fonamentada en dret, i així ho aprecia igualment el Ministeri Fiscal. Per tant, no hi ha arbitrarietat ni manca de motivació en la decisió del Tribunal Superior de Justícia, que ha exercit plenament la seva funció jurisdiccional dins dels límits de la seva discrecionalitat i competència, sense que es pugui apreciar cap vulneració de l'article 10 de la Constitució.

Sense perjudici que la part recurrent no comparteixi les decisions del Tribunal Superior de Justícia, i per tant exerceixi el dret als recursos que el nostre ordenament jurídic posa al seu abast, aquest Tribunal constata que sovint se l'invoca com a una instància addicional i superior d'apel·lació o cassació de la justícia ordinària, cosa que no és, i que li està expressament prohibida per l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i que precisa: "També escau la inadmissibilitat de la demanda per incompetència manifesta del Tribunal Constitucional, per tractar-se d'una causa que ha adquirit el caràcter de cosa jutjada i per falta manifesta de contingut constitucional de la infracció denunciada".

En aquest sentit, el marge d'apreciació d'allò que pot suposar vulneració de l'article 10 de la Constitució, com a causa d'admissió a tràmit d'un recurs d'empara, s'ha d'exercir amb el més gran rigor jurídic i respecte envers els òrgans jurisdiccionals de la justícia ordinària. El desacord amb les decisions judicials desfavorables no és per si mateix un fonament jurídic suficient, i en la present causa, la manca de contingut constitucional és manifesta.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2001-21-RE, interposat per la representació processal del Dr. Marc Ostojka Kuczynski contra la sentència de data 12 de juliol del 2001, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 12 de desembre del 2001.

Pere Vilanova Trias

Philippe Ardant

President

Magistrat

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat